

erindre en anden Bemærkning, som den høit-ærede Minister gjorde mod mit Lovforslag, nemlig den, at det stillede sig paa Idealets Standpunkt, at det gik ud paa at tilvejebringe et aldeles fuldstændigt Jernbanenet, men at det dog glemte endee meget væsentlige Ting. Jeg kan nu ingenlunde erkjende, at Lovudkastet stiller sig paa Idealets Standpunkt; jeg har gjen-tagende sagt, hvad der ogsaa fremgaaer af selve Forslaget, at her kun omtales Hovedlinierne i et nogenlunde fuldstændigt Jernbanesystem, og Ingen skal være villigere end jeg til at erkjende Rigtigheden af, at Besklysten faaer Baner, samt at Landet faaer en Bane, som den ærede Minister ikke omtalte, nemlig en Bane fra Aalborg nordpaa til Frederikshavn, kort sagt, at der virkelig tilvejebringes et fuldstændigt Jernbanenet. Dette Lovforslag forhindrer jo imidlertid aldeles ikke, at nogen saadan videregaende Udvikling af Jernbanesystemet kan finde Sted, og forudsætter heller ikke, at de saaledes omtalte Baner skulle udelukkes. Med Hensyn til denne Dampferge over Storebelt, da er det jo ogsaa meget tvivlsomt, om den paa en naturlig Maade kunde komme ind i et Forslag, der angaaer en Jernbane i Sylland og Fyen, da Storebelt, som den skulde passere, dog maaskee kun for en lille Deel kan henregnes til Fyen. — Der er dernæst gjort en Erindring, som jeg ganske vist erkjender kunde være grundet, naar Lovforslaget var fremkommet fra Regjeringens Side, nemlig den, at der ikke er fremsat bestemte Vinier deri, men jeg troer, at det fra mit Standpunkt var rigtigst, at jeg forelagde Forslaget, saaledes som det sidst blev forelagt, idet jeg tilsvarede den Bemærkning, at jeg naturligviis ikke vilde søge at forhindre, at nogen som helst fornuftig Linie udgik som det endelige Resultat af dette Lovforslag. Naar det dernæst er bemærket, at det dog var altfor ubestemt, hvor denne Bane skulde ligge, saa har jeg jo allerede i forrige Session havt Leilighed til at berøre dette Punkt, idet jeg har gjort opmærksom paa, at der i det Maximum, som Lovforslaget omhandler, og i Bortforpagtningen af Driften ligger to Factorer, der meget væsentlig bestemme Banens Retning, idet Bortforpagtningen naturligviis maa fordrer, at Banen kommer til at berøre Steder, hvor

der kan være nogen Trafik, og Størrelsen af Maximum for Anlægget medfører jo, at den f. Ex. ikke kan ligge langs Sklysten. Med Hensyn til Forslagets § 3 er der bemærket, at det vist var umuligt for det Første, at nogen Mand vilde overtage Forpagtningen for et Tidsrum af 100 Aar, og for det Andet, at Nogen vilde gjøre det paa de Betingelser, som denne § bestemmer. Dertil kan jeg blot svare, at naar Regjeringen vilde prøve derpaa, troer jeg ikke, at det var umuligt at finde en Mand, som vilde overtage Forpagtningen paa de Betingelser, Lovforslaget indeholder, og jeg troer derhos, at § 4 fuldstændigt sætter Regjeringen istand til at sikke sig mod enhver Misligholdelse af Forpagtningen ved det deri omtalte Depositum og ved Materiellet. Jeg kan ikke troe, at der i det Hele skulde røfferes Noget fra Statens Side, naar Regjeringen paasaar, at de Betingelser, som i Lovforslaget ere stillede for, at en Mand kan gaae ind paa Forpagtningen, i det Hele bleve opfyldte. Der er endvidere indvendt, at Lovforslaget med Bestemthed henpeger paa en enkelt Mand, med hvem det vilde være Regjeringen nødvendigt at contrahere, og det er ganske vist, at den første §, som angaaer en Forandring af en bestaaende Contract, henpeger til, at Forandringen maa foregaae med den bestemte Mand, hvem Staten engang har afsluttet Contract med, men adskilt derfra staae jo absolut alle de øvrige Paragrapher; ved at følge Lovforslaget Punkt for Punkt vilde der jo aldeles Intet være til Hindrer for, at Regjeringen kunde contrahere med ganske andre Personer om Anlægget og Bortforpagtningen af den øvrige Deel af Banen, eller Forandringen kunde jo skee saaledes, at Contracten med den bestemte Mand blev hævet, og at det derpaa blev udbudt til almindelig Concurrency, hvem der paa de bedste og hensigtsmæssigste Betingelser vilde overtage Anlægget og Forpagtningen. Jeg seer saaledes ikke, at denne Erindring mod Lovforslaget er grundet. En anden Ting er jo, hvad jeg ogsaa tidligere gjentagende har udtalt, at man vel vanskelig kunde finde en Mand, der paa billigere Betingelser vilde afslutte en Contract om Anlægget og Driften af Jernbanen end netop den Mand, der er bunden i Sylland